

- forskning; beklager imidlertid, at reformprocessen skrider langsommere frem end sidste år, hvilket afspejles i de vedholdende mangler og utilstrækkelige fremskridt, især på områderne ytringsfrihed, religionsfrihed og mindretalsrettigheder, forholdet mellem civil og militær, retshåndhævelsespraksis, kvinders rettigheder, fagforeningsrettigheder, kulturelle rettigheder og hurtig og korrekt gennemførelse af de retlige afgørelser, der træffes af statslige instanser; henstiller inddragende til Tyrkiet at genoplive reformprocessen;
3. glæder sig over den tyrkiske regerings initiativ til at tage lovændringsprocesserne op igen og at fremlægge en niende programpakke af lovgivningsmæssige reformer, herunder bl.a. en lov om en ombudsmand, en lov om en revisionsret (der gør det muligt at revidere hærens udgifter), en lov om foreninger samt foranstaltninger til styrkelse af den dømmende magt, såsom lovgivning om administrative procedurer, foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, foranstaltninger med henblik på at gøre det nemmere for mindretal at drive skoler og foranstaltninger til fremme af gennemsigtigheden i finansieringen af de politiske partier,
  4. understreger, at lovforslag, der vedrører spørgsmål om grundlæggende rettigheder og friheder, i et demokrati bør drøftes åbent og transparent, og at det civile samfund bør inddrages fuldt ud i alle faser af disse drøftelser;
  5. forventer, for at den niende programpakke om lovgivningsmæssige reformer kan have en reel fremmende indvirkning på reformprocesserne, at det tyrkiske parlament ændrer og vedtager denne reformpakke, og særligt koncentrerer sig om følgende:
    - at styrke retssystemets virke og uafhængighed gennem hensigtsmæssige foranstaltninger, der bør indgå i en lovgivning om indgåelse af forlig, administrative procedurer og administrative retlige procedurer
    - at sikre, at lovgivningen om foreninger fjerner alle hindringer, der opstilles for religiøse mindretal angående status som juridisk person, uddannelse af gejstlige, arbejdstilladelser, skoler og intern forvaltning, på passende vis omfatter spørgsmål om konfiskeret ejendom og anlægelse af erstatningssager mod staten, såfremt den ikke gennemfører domstolsafgørelser, og skaber mulighed for fuld foreningsfrihed og dermed støtter princippet om et pluralistisk, uafhængigt og selvbevidst civilt samfund
  - at sikre, at lovgivningen om finansiering af politiske partier øger gennemsigtigheden betydeligt og sætter en stopper for korruption
  - effektivt at afskaffe enhver stadig eksisterende kompetence, som militære domstole måtte have til at dømme civile
  - at undertegne og ratificere de internationale aftaler, såsom Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog, Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og De Forenede Nationers havretskonvention
  - at sikre lovgivningsprocessen i almindelighed og gennemførelsen af den niende pakke i særdeleshed, hvilket bedst fremmes gennem en konstant og struktureret inddragelse af ngo'er;
  6. tager til efterretning, at den nye antiterrorlovgivning blev vedtaget den 30. juni 2006, og at dens vedtagelse skyldtes PKK's fornyede og vedvarende kampagne med intimidering, vold og terror; opfordrer de tyrkiske myndigheder til at drage omsorg for, at gennemførelsen heraf ikke yderligere vil begrænse udøvelsen af grundlæggende rettigheder og friheder, og at den rette balance mellem sikkerhed og menneskerettigheder vil blive sikret; understreger navnlig betydningen af en stringent og helt præcis definition på terrorhandlinger, fuld garanti for ytringsfrihed og mediefrihed, inklusive friheden til at forsvare alle sager med demokratiske midler, domme for terrorhandlinger, der står i forhold til forseelsen, fuld ret til et forsvar i overensstemmelse med europæiske standarder, fuldt ansvar for forbrydelser begået af sikkerhedsstyrker eller medlemmer af efterretningstjenesterne og stor forsigtighed i forbindelse med at give medlemmer af ordensmagten tilladelse til at anvende skydevåben;
  7. konstaterer, at proceduren for klassificering - hvis det fortsat er nødvendigt at klassificere visse organisationer, der forbindes med terrorhandlinger, som terrororganisationer, med de deraf følgende negative konsekvenser - bør være transparent og objektiv, og at de berørte organisationer bør have mulighed for at anke til et uafhængigt retligt organ;
  8. anerkender betydningen af loven om kompensation til ofre for terrorisme, der omfatter ofre for terrorhandlinger såvel som ofre for statens antiterrorhandlinger; beklager, at loven ikke opfylder